

ordentlige Grad, hvori det stcer med denne Bei, ja, mere næsten end med nogen Hovedlandebei. Nu seer jeg heller ikke, at der for Frederiksberg Commune kan være noget Ubilligt i, at man overdrager den Vedligeholdelsespligten, naar den overhovedet ønsker at have Veien sat i, hvad der er kaldet en „anstændig“ Stand. Det er ikke oplyst, at Frederiksberg Commune er fattig, og desforuden maa det ikke glemmes, at de Grundbesiddere, hvis Eendomme ligge i Nærheden af denne Bei, og som dagligen benytte den, have seet disse stige i en ganske overordentlig Grad, tilbeels som en Følge af Statskassens Tilladelse til at benytte denne reent private Domainevei ligesom en offentlig Bei. Jeg kan slet ikke see, at der efter Veilovgivningen er Noget, som hindrer Frederiksberg Commune i, hvis det gjøres nødvendigt, at fordre en særlig Medvirkning, en ud over den almindelige Vedligeholdelsespligt gaaende Medvirkning fra disse Grundeieres Side; det er i alt Fald en Sag, som Frederiksberg Communalbestyrelse, naar vi først have stillet Sagen paa det rette Standpunkt, selv kan afgjøre. Jeg skal heller ikke udtale nogen Formening om, hvorvidt det maatte være billigt, at der fra Kjøbenhavns Communalbestyrelses Side ydes et Bidrag til Vedligeholdelsen af denne Bei, fordi Kjøbenhavns Indvaanere meget benytte den; thi det bliver en Sag for Kjøbenhavns Communalbestyrelse selv at overveie dette; jeg skal kun, med Hensyn til hvad der i den Retning er blevet bemærket, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Kjøbenhavns Indvaaneres Benyttelse af denne Bei visse ogsaa medfører ganske særegne Fordele for de Grundeiere, der boe i Nærheden af den, og som dagligen benytte den. For mig stiller det sig saaledes, at det Onskeligste er, at vi aldeles nægte ethvert Bidrag til Veiens Vedligeholdelse, slyndt ikke, fordi jeg troer, at Sagen maastee derved vilde være afgjort; thi jeg finder det ganske i sin Orden, at Frederiksberg Communalbestyrelse, naar den har den Ansæelse om Sagen, som her er gjort gjældende, anlægger Proces imod Statskassen for at see den tilpligtet til at vedligeholde denne Bei, og derved vilde da blive afgjort, ikke blot Vedligeholdelsespligten, men ogsaa dennes Ud-

strækning. Det er muligt, at det kan blive paalagt Domainekassen at sætte denne Bei i tilbørlig Stand efter uvillige Mænds Skjøn; men dens Forpligtelse vil ganske sikkert ikke komme til at gaae saa vidt, at den skulde sætte Veien i, hvad man her har kaldt en „anstændig“ Stand. Naar vi da have et Blik herover, saaledes at vi med Sikkerhed kunne bedømme, hvad der efter Lovgivningen paahviler Statskassen at bidrage til Veien, kunne vi med fuldkommen Nøilighed tage under Overveielse, om vi vilde blive staaende derved, eller om vi, for at blive af med Veien, vilde give et hderligere Bidrag til Frederiksberg Commune og affinde os med den, for at den skal overtage denne Bei i det Hele. Denne Maade, at see Sagens retlige Side udtømt, som for mig er af væsentlig Vigtighed, sørend man kan indgaae paa noget Arrangement, kan imidlertid kun naaes ved aldeles at nægte de 8,000 Rd. Efter hvad der er udtalt, maa jeg antage det for meget tvivlsomt, om Frederiksberg Commune vil gaae ind paa den Ordning af Sagen, som kun tilbyder 5,000 Rd., altsaa er en mellemliggende Bei. Mit Standpunkt til Sagen er derfor det, at jeg først vil stemme for det Forslag, der gaaer ud paa at nægte de 8,000 Rd.; men kan jeg ikke komme i Majoritet med dette Forslag, saa vil jeg naturligvis stemme for det næste Forslag om at nedsætte dette Beløb med 3,000 Rd. Jeg tilstaaer imidlertid, at jeg gjør det i det Haab, at Frederiksberg Commune ikke antager dette Tilbud, for at man kan faae denne Sag endelig afgjort og ikke idelig skal see Andragender vende tilbage om Understøttelse og Bidrag i den her omhandlede Retning. — Af den ærede Rigsdagsmand, som tillige er Medlem af Frederiksberg Communalbestyrelse, er det sagt os, at denne Bei „i umindelige Tider“ har havt den Brug, som den nu har. Dette maa jeg paa det Allerbestemteste benægte. Det er ikke 20 Aar siden, at Veien er aabnet for Publicum i den Udstrækning, hvori det nu er Tilfældet, og der skal meget Mere end et saadant Tidsrum til at constituere Begrebet om umindelige Tider; Veien har ikke tabt sin Charakter af at være en reent privat Bei, som ved Eierens Velvillie er bleven aabnet for Publicum, en